

I Furesøen overvintrer hvert år et stort antal andefugle, især mange troldænder. Når troldanden efter et dyk pludselig bryder vandoverfladen, kigger sig omkring med sine gule øjne og vifter med "nakkepisen", kan der være noget helt troldægtigt over fuglen.

Bygget til at fange fisk

Stor og lille skallesluger er også vintergæster i Furesøen. Begge er dygtige fiskefanger. På undersiden af deres næb sidder nogle spidse bagudrettede horntænder, der effektivt kan fastholde den fangede fisk.

Hvin og knirkelyde

Hvinanden har navn efter den fløjende lyd, vingerne frembringer under flugten. Når foråret nærmer sig, gør hannerne kur til hunnerne: Hovedet kastes tilbage, så det næsten rammer ryggen, samtidig med at fuglen udstøder en sjov, knirkende lyd.

Både alt og tenor

Rødhalsen hører til de få fugle, som kan finde på at synge om vinteren. Og det er både han og hun, der synger. Hos de fleste andre sangfugle er det kun hannen. Sangen, som ofte høres i skumringen, er vellydende og med mange høje tonespring.

Vemodige kontaktkald

Selvom det er koldt derude, er der hverken tyst eller fugletomt i Vaserne ellesump. Med jævne mellemrum hvirvler flokke af grønsiskener gennem området på jagt efter birk- og elletræers frø. Flokken holder sammen med et blødt og lidt vemodigt kontaktkald: "djyh".

Velkommen til naturreservatet Vaserne ved Furesø

Naturreservat Vaserne ved Furesø

Ordet vase betyder en vej bygget af grene over et sumpet område. Her dækker navnet Vaserne over ca. 86 hektar rørskov, ellesump, pilekrat, vandfyldte tørvegrave, gl. løvskov og enge nord for Store Kalv i Furesø. En mosaik af forskellige naturtyper, som giver gode levevilkår for et rigt fugle- og planteliv. I 1999 blev 14 hektar af dette naturskønne område overdraget til Fugleværnsfonden af Aage V. Jensens Fonde.

Adresse: Vasestien, 3460 Birkerød
N: 6192107 E: 715862 (UTM 32 ETRS89)

Skovens tømmermænd

Sidst på vinteren høres spætternes trommen overalt i Vaserne – det er deres måde at markere territorium på. I Vaserne yngler lille og stor flagspættae. Lille flagspætte er en sjælden ynglefugl i Danmark.

Da den ikke er meget større end en spurv og ikke gør meget væsen af sig, kan den være svær at opdage. Men prøv at gå efter trommelydene – måske har du heldet med dig?

Lille flagspætte

Stor flagspætte

Folderen er udgivet med økonomisk støtte fra

AAGE V. JENSENS FONDE

Fugleværnsfonden
Vesterbrogade 138-140, 1620 København V
Tlf. 3328 3800, E-mail: fvf@dof.dk
www.fuglevaernsfonden.dk

Tryk: Narayana Press, Cylling • Tekst: Allan Gudfio Nielsen • Tegninger: Carl Christian Toftø

Gå på opdagelse i Vaserne's natur

Meisetog i ellesumpen

I løbet af vinterhalvåret kan man undertiden støde på små flokke af mejser, som i løbet af dagen afsøger ellesumpen for føde. En sådan flok består som regel af flere mejsearter – her i Vaserne ofte af musvitter, blåmejser og enkelte sumpmejser, hvorimod halemejserne færdes i små familiegupper.

En fugl der elsker at hamstre
Om vinteren høres ofte skovskadens hæse skrig. Skovskadens føde består af bog, agern og nødder, som om efteråret hamstres i store mængder og gemmes som depoter i skovbunden. Undersøgelser har vist, at skovskaden genfinder en stor del af disse depoter, når der sidst på vinteren er knaphed på føde.

Rødel – Danmarks mangrovetræ

En stor del af Vaserne's natur består af en tæt ellesump. Elletræet er meget hårdført og kan vokse med rødderne i vand – ligesom tropernes mangrovetræ. Rødellen bærer små kogler, hvis frø flere fugle sætter stor pris på, bl.a. den lille grønsiken.

Ugleylp – krattuskere's kindereg

I skumringen kan man være heldig at høre natuglernes skarpe skrig og hule tuden. Hvis det er et år med mange mus, begynder natuglen allerede at yngle i februar. Du kan se, hvad uglen har spist i løbet af natten, hvis du finder ugleylp.

Find spor fra den røde gavtyv

Er det en kold og våd vinterdag kan egernet godt finde på at tilbringe det meste af dagen i sin rede. Den kommer kun ud for at spise, og det skal helst gå stærkt, så den ikke mister for meget energi. Ofte består føden af lettilgængelige og næringsrige koglefrø. Prøv om I kan finde kogler der er blevet bearbejdet af egnen. De kan kendes på et flosset udseende, som kommer af, at egernet flår skællene af koglen for at komme ind til frøene.

En rosa dykgås

Er Furesøen og Olsens Sø isfri, kan man her om vinteren opleve flokke af stor skallesluger, som dykker efter skaller og andre småfisk. Skalleslugerens lange karninrøde næb er forsynet med en savtakket kant, som sørger for, at fuglen har et godt tag i sit bytte. Fuglens videnskabelige navn er Mergus merganser – frit oversat betyder det dykgås.